

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dzwoleniem
IMPERATORA JMCY CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 16. SIERPNIA 1802. ROKU W SOBOTE

z Petersburga V. S. 5. Sierpnia.

IMPERATOR Jmć oświadczyć raczył u kontentowanie Cesarzewiczowi W. X. KONSTANTYNOWI za porządek w leibgwardyi konney. Tayny Kons. Pankratiew został Gubernatorem Cywilnym w Kiiowie; Akt. Stanu Kons. Kupczikow w S. Petersburgu; Akt. Stanu Kons. Xiaże Teniszew w Astrachanie; Stanu Kons. Xiaże Chowański w Simbirsku. Gubernatorowie Cywilni; Astrachański Tayny Kons. Powaliszyn. Kiiowski Akt. Stanu Kons. Kerobin uwolnieni od służby z pensją półowy gaży. Ziemiński Sprawnik w Kostromskiej Gubernii Sełwanow, i Strabczy Minin za poymanie ważnego przestępcy i spółników jego, otrzymali rangę Tytularnych Konsyliarzów

Za Najwyższym rozkazem General Prokurator Bekleszow donosi Janowi Abramowiczowi, imieniem wszystkich Tatarów żyjących w Wilnie na Łukiszkach proszącemu o uwolnienie ich od powinności i władzy miejskiej: przywileje od Królów Polskich nadane pozwalają im tylko łączyć się i używać praw Szlacheckich, nie płacić mieszczańskiego i chłopskiego podatku; nad to miejskie prawo w art. 13 przepisuie, iż Szlachta mający w miastach i przedmieściach domy, ogrody, grunta, nie są wyjętymi od miejskich ciężarów, wolni są jedynie od służby osobistej; więc ta prosba nie jest przyjęta; a proszący pełnić mają miejskie powinności równie z innemi obywatelami.

Był. W. Pol. Brygadyerowi Nowickiemu proszącemu o nagrodę za Starostwo Markuszewskie r. 1795 sekwestrowane Oycu jego; ten sekwestr nastąpił, gdy Nowicki nie stanął na czas Ukazem przeznaczony z zagranicy; Starostwo później wiecznością darowane Gen. Lieut Brgmanowi; odmienić co się stało nie ma potrzeby; prosba nie przyjęta.

z Wiednia 11. Sierpnia.

Królowa Dwóch Sycylii d. 3 stanęła w Trieste, gdzie na przybycie siostry czekała Aroy Xieźna Elżbieta. Wojsko i mieszczanie witali uroczystie Monarchinię. W porcie okręta Neapolitańskie, Angielskie, i innych narodów okryte flagami, nieustannie ognia dawały; lud radośnie czynił okrzyki. — Seym Presburski na ostatnich posiedzeniach zbierał opinie deputacyi o nowych podatkach ettc. przyjęte jednomyślnie podpisał Palatinus. — Rząd Prowincyi dawniej Weneckich będzie taki był w Lombardyi; Graf Bissingen został Gubernatorem. — O zdrowiu Króla Etrusków przychodzą smutne wieści. — Obywatele Wołoscy za Hospodarem przybyli do Transylwanii, powracają do kraju swiego; Suzzo znajduje się w Fokszanach. — Kapitan Basza w Daud ma główną kwaterę; zciągając wojska zewsząd Europejskie i Azyatyczne; W. Wezyr na d. 24 Lipca spodziewany w stolicy; chce sam buntowników upokorzyć. — Nastąpią bez wątpienia odmiany w Ministerium. — Giorgi Osman już otrzymał buńczuki i Baszostwo Silistryi; wojska nie rozwiązał. Spodzie-

wał się trzeba, że i Passwan Oglou, człowiek z talentów nie pospolity między Turkami, będzie przyjęty łaskawie, jeśli izocerze ugody szukać zechce. Ludzi jego 200 wpadających w granice nasze, zrabali Cesarscy. Słychać że Generał Alvinzy przyjmie komendę w Transylwanii i Bannacie, Lauer w Węgrzech.

Według projektu indemnizacyi ogłoszonego w Ratisbonie, Wurtemberg, Baden, Hesse Cassel, podobno jeszcze Meklemburg Schwerin będą podniesione do godności Elektorskiej; z Duchownych jeden Moguncki zostanie. Do Izby Xiażęcy 8 głosów przybędzie: Nassau Usingen, Weilburg, Salm Kytburg, Leiningen, ettc. Osnabruck łączy się z Hannoverem; cło w Elsfleth zniesione; Xiaże Holstein Oldenburg dziedzictwem bierze Biskupstwo Lubeckie i część Munsteru. 8 tylko miast wolnych w Rzeszy; wszystkie podczas wojen przyszłych obojętne. Xiaże Tour Taxis otrzyma Opaństwo Neresheim, Ostrach, Margthal, Stift, Buchau, i Pocztmistrzostwo Rzeszy w stanie dzisiejszym.

z Londynu 6. Sierpnia.

Długo nasza, zgadnąć trudno na jakim gruncie, lekać się kaza nowych rozruchów. Gdyby im wiarę dać chcieli, Włoch płynie do Morei; ta Prowincya, Egipt, wyspy Archipelagu przejdą pod panowanie Rptey. Turcyja upadnie. W Jerozolimie i Syrii osiada Chryścianie. W Grecyi zakwitną nauki po dawnemu; krzyż stanie na kopule kościoła S. Zofii. Znikną w Afryce rozbojnicy; Alger Francya zagarnie, z kąd morzu srodiemnemu pannać ułatwi sobie wyprawę do Egiptu. Już Konsul umowy podpisał z wielo Mocarstwami; jedna tylko Brytania W. do podziału zdobyćzy należeć nie ma. Roztropność każe potwierdzenia czekać — Kilka okrętów z wojskiem Batawskiem, które u nas żołąd bralo, pod żagle wyszło; nie wiemy gdzie wylądują. — Do niepewnych wieści, któreśmy wyżej wspomnieli, przydad trzeba porozumienie się Passwana Oglou z Austryakami; i zgromadzenie licznej armii Francuzkiej nad brzegami Renu; wtargnąć ma do Niemiec, jeśli z Xiażąt który przeszedł granice dzierzawom swoim przez indemnizacyą zamierzone. — Gernerin odprawił jeszcze powietrzną podróż z żoną i jedynym Anglikiem; za pomocą parachute zpuścił kota bez szkody; sam stanął na inném miejscu; obu właściciele domagają się nagrody za szkodę przez to zrobioną w ogrodzie i na łące. Nie podobala się taka niegrzeczność. Wypuszczony gołąb do miasta powrócił; we Francyi na balonie zawsze siadają.

Officer 73 regimentu opisał dobyte twierdzy Polygarów Bellarie 4 Lutego. Miasto dość warowne, lepiej niżeliśmy się spodziewali po Indyanach, bronione było. Szturm pierwszy przypuściła jazda, z kłeską odparta. Przycho- dzi z artylleryą piechota; szturm drugi również bezskuteczny. Następnie trzeci z większą już siłą i uporem; i ten jednak Polygarowie odbili. Generał Campbell przysła nowe posiłki; ge-

długo artyllerya; wał się mury; piechota przystawia drabiny; iużemy się wdzierali na wał; przeskoda niespodziana; Polygarowie długimi pikami zbrojni wszystkich Anglików zepchneli; połamały się drabiny; na ziemię nawet upadłych kłóto; największa klęska w Officerach. Zprowadzono więcej armat; rozszerzono w murach wyłamy; kilkakroć szturm ponowiono daremnie, Campbell na odwrót uderzył. Gdyby w Seringapatnam żołnierze Tipu Saiba tak mężnie przez półowę walczyli, miasto podziśdzien byłoby medobycie. Przyszły nakoniec działa ciężkie. Wtargnął do twierdzy zwycięzca, i pomstę surową w mieczu otworzył, nikomu nie przebaczeno.

z Paryża 6. Sierpnia.

Nowe u nas odmiany; rzecz iak się stała opisujemy. D. 3 pierwszy Konsul dawał wielką audyencyą Posłom zagranicznym; przybywa Senat; audyencya przerwana; Prezydent Barthelémy: „Konsulu! powiada, Francuzki naród przez wdzięczność zasługom niezmiernym winna, chce urząd twój mieć dożywotnim. Biorąc dla dobra i szczęścia twoiego całe życie twoje, dopełnił chęć Senatu; powoływa ciebie do ważney posługi, iaką jest ugruntowanie praw i swobod naszych. Tu pole nowe otwiera się Konsulowi. Rycerska jego waleczność, talenta militarne, wojnę chwalebnie zakończyły; otrzymaliśmy warunki pokoju, których się wstydzic nie będziemy. Pod hasłem jego Francya stała na stopniu przywołitym wielkości swojej. Konsul roszczką oliwną pocieszył narody, Francją odiodził; imię jego jest narodu tarczą i najprzedniejszą częścią potęgi naszej. Na laurach spoczywając, miłsze dzieło zaczynasz. Pod trzyletnim rządem twoim, zapominamy prawie na 10 letnie zamieszania i klęski, otworzyłeś nam źródło powszechney szczęśliwości. Trzeba jeszcze zgóić rany Ojczyzny zadane; uspokoić umysły trwożliwe. Ziomkowie twoi zciągneli na siebie uwagę świata wojenną pracą; z ręki twojej spływa każdy ocean pokoju, którego dawcą jesteś. A jeśliż jeszcze o dożywotniem urzędowaniu Napoleona Buonaparte wygubi wszystkie. Wszyscy, otol garniemy się do ciebie. Geniusz Konsula utrzymać i zachować nas potrafi. Żyjesz iedynie dla dobra i chwały narodu; do bronienia ich iedynie wzywać będziesz Francuzów. Któryż naród bardziej zasłużył szczęśliwym zostać? Którego miłość, przywiązanie, szacunek oświecony może być dla rządów pożądanysz? Senat wspaniałe chęci twoie wspierać zechce; gdy umyślisz zamknąć powrót klęsk długo doznanych, rozkrzewić i ugruntować szczęście narodu. Nasze jest powołanie łączyć się z wolą i życzeniem wszystkich Francuzów, zgodnie, gorliwie, uroczyście oświadczeniem. Wyrok który mam czytać zaymuje wyraz szczegulney od nas wdzięczności dla ciebie. Ogłaszając wolę najwyższą ludu, trzeba było wzywać kunszta i nauki, ażeby wiekom przyszłym podały pamięć zdarzenia wielkiego. „

Zatém czytał Barthelémy wyrok wspomniany: „Senat przejrawszy obywatelskie podpisy ze wszystkich Departamentów, znalazł, iż z 3 millionów 577 tysięcy 259 osób, 3 milliony, 568 tysięcy, 885 głosów było za urzędowaniem dożywotniem Napoleona Buonaparte. Zważając Senat, iż przez Konstytucyą na to wybrany, ażeby tłumaczem był woli narodowej, gdzie idzie o zachowanie ustaw naszych; powinien spsobem uroczystym okazać narodową wdzięczność Bohatyrowi zwycięzcy i dawcy pokoju, ogłosić wolę ludu całego, dać rządowi trwałość potrzebną do utrzymania niepodległości, szczęścia i chwały RPtey. Stanowi: Lud Francuzki obiera, Senat ogłasza Konsulem dożywotnim Napoleona Buonaparte. Będzie wystawiony posąg pokoju, z wieńcem zwyciężkim w iedney ręce; w drugiej wyrokiem niniejszym, który ma przed potomnemi wiekami zaświadczać wdzięczność narodową. „Odpowiedział Buonaparte.

„Życie obywatela jest własnością Ojczyzny. Chce naród Francuzki, ażeby na jego usługi moje poświęcił: słucham woli powszechney. Dając ten nowy i gruntowny dowód zaufania swego, włożył obowiązek, ażeby praw krajowych trwałość opatrzył na przyszłe pokolenia. Praca moja, waszą wsparta, Senatorowie dzielnością, urzędników RPtey radą, niezmiernego ludu wolą; równość, wolność, szczęście Ojczyzny od wszelkich niepewności losu zmiennego, zasłonić mocna będzie. Najlepszy z nas ludzi najszczęśliwszym zostanie; godzien tej pomysłności, którą innym udzieli. Ja wtenczas ukontentowany, że wolą tego od którego wszystko bierze początek, wezwany byłem do przywrócenia sprawiedliwości, porządku, równości; usłyszę bez żalu biącą dla mnie godzinę ostatnią, spokojnie czekając, co rzekną wieki następne. Przyjmicie moją wdzięczność Obywateli. Chęć Senatu zgodziła się z wolą całego narodu. Przyjeliście obowiązek ścisleyszy pomagając rządowi w tém co czynić jeszcze potrzeba na dobro Ojczyzny. Najmilej ochotę waszą do publiczney posługi słyszałem z ust Prezydenta zacnego. „

Ustąpił Senat, kończyła się według zwyczajui audyencya. Nazajutrz Minister Chaptal pisze do Prefektów Departamentowych: „Pсылaм, słowa jego, wyrok Senatu, w którym się zawiera wola narodu Francuzkiego. Każesz ogłosić d. 27. Messidor (15. Sierpnia) Dnia tego pamięć miłą zostanie na wieki potomkom naszym; jest epoką publiczney szczęśliwości, sumnienia wolności, ogłoszenia woli najwyższej całego ludu. Dzień ten jest dorocznym narodzenia Konsula Buonaparte, podpisania Konkordatu, zpojenia węzłem nierozetwanym Ojczystej szczęśliwości z życiem chwalebnem Napoleona. Pamiętki miłe zapalać będą pewnie serca i umysły ziomków naszych do dzieł wspólnych i cnotliwych. W dniu takim rząd koniecznie dobroczynnym być powinien. Dopełnijz Konsulowskie zamiary, każąc kosztem publicznym zasłubić wybranych młodzieńców z mi. „

Nie tu koniec. Nazajutrz ogłoszono wyrok nowy Senatowi wprowadzający wielkie odmiany, do Konstytucyi r. RPtey 8. Konsyliarze Stanu: Regnier, Portalis, Desfolles przyniesli projekt, który Senat w prawo zamienił po kilkagodzinném roztrząsaniu; artykułów jest 87. wszystkich osnowę kładniemy.

1. Gdzie jest wydział Sędziów pokoju, będzie oraz powiatowe zgromadzenie.

2. W każdym powiecie ma być Collegium elektoralne powiatowe.

3. W każdym Departamencie Collegium departamentowe.

4. Zgromadzenie powiatowe składa się z obywateli tam osiadłych, i do rejestru wpisanych; mających prawo obywatelskie; te rejestra mają być odnawiane według przepisów Konstytucyi.

5. Pierwszy Konsul wyznacza Prezydentów zgromadzenia na lat 5; mogą być potwierdzeni bez zamierzenia czasu Prezydent z 4. Skrutatorami obierają Sekretarza.

6. Zgromadzenie dzieli się na części, z których każda zatrudni się tém co jej będzie zleceno. Rząd robi stosowny przepis dla tych zgromadzeń, i przysię gdy raz pierwszy będą zwołane.

7. Prezydent zgromadzenia wyznacza Prezydentów częściowych; urząd ich kończy się równo z selsyą; każdy ma 2. Skrutatorów; jeden ma być wiekiem z obecnych najstarszy; drugi co najwięcej podatku płaci.

8. Zgromadzenie obiera 2. obywateli, z których jednego Konsul naznaczy Sędzią pokoju; obiera 2 innych na Zastępców tegoż urzędu.

9. Sędziowie ci z zastępcami są ro. 10. lat.

10. W Miastach 5 t. ludności mających zgromadzenie podaje 2. Kandydatów na urząd w radzie municypalnej. Toż samo uczynią wszystkie zgromadzenia, gdy jest ich 2. lub więcej w miastach większych.

11. Urzędników municypalnych obierać z liczby 100. obywateli najwięcej podatku wnoszących; listę ich zrobi i ogłosi Prefekt.

12. Rady municypalne odnawiają się co 10. lat w połowie.

13. Konsul obiera Mairów i pomocników z rad municypalnych; urząd ich 5 letni; mogą być potwierdzonymi na czas dłuższy.

14. Zgromadzenie powiatowe wybiera do Collegium elektoralnego powiatowego tyle osób ile przepisano będzie według ludności.

15. Podobnie wybiera liczbę przepisaną osob do Collegium elektoralnego Departamentowego.

16. Wchodzący do Collegiów Elektoralnych mają być osiadli tam gdzie ich obierają.

17. Rząd zwołuje powiatowe zgromadzenia, przepisując jak długo trwać mają, co czynić.

18. Do Collegiów elektoralnych powiatowych wchodzi jeden z 500. osiadłych obywateli; osob wchodzących nie ma być więcej 200. mniej 120.

19. Do Collegiów Departamentowych wchodzi jeden z tysiąca osiadłych; wchodzących nie ma być więcej 300. mniej 200.

20. Wchodzący będą dożywotniami.

21. Jeśli z nich który co uczyni przeciwnego Odczytanie, trzeba donieść rządowi; ten każe aby Collegium dało o nim opinię; trzeba 3. czwartych części głosów do oddalenia kogo z Collegium.

Reszta później,

Od granic Włoskich 27. Lipca.

Zgromadzenie prawodawcze RPtey Włoskiej pisało do Fundatora i Prezydenta Buonaparte „Zaczeliśmy nasze obrady 24. Czerwca; nowe to jest dobrodziejstwo twoje przydane do innych wielk; nowe prawo do wdzięczności naszej. Chwała temu, kto mocą oręza założył i wskrzesić umiał RPte; świetniejsza w potomności czeka prawodawcę mądrego. Takim być chciałeś; tego Włochom było trzeba na dopełnienie ich szczęśliwości. Imieniem całego ludu przynosimy wdzięczność należną sprawiedliwie, za to coś jeszcze przyrzekli. Dzieło rąk twoich RPta gdy będzie rządu i kwiata, skronie założyciela swojego wieńcem chwali niezwydłym ozdobi. „Odpisał Buonaparte: Mile przyjałem wiadomość o waszych obradach. Naprzód winniście położyć zasadę dobrej administracji. Roztrząsać wkrótce macie projekt skarbowy; rzecz i nazwisko u was dotąd nieznanne. Naprzyehod, wydatek, dług publiczny trzeba postanowić przepisy stałe, jednostajne; bo to jest cechą praw dobrych. Niemniej zastanowić się potrzeba nad konskrypcją wojskową; armia jedynie naródowa może zaręczyć spokojność wewnątrz, zjednać powagę u postronnych. Państwo sąsiedzkie (podobno Piemont) nie mając obfiterości, ludności, dostatków walszych, utrzymywało jednak zbroyną siłę; nie bez chwały częstokroć, i było w rządzie szanownych Mocarstw. Nie zapominajcie prawodawcy, że RPta nasza ma być pierwszym z narodów Włoskich. Nie możecie lepiej oświadczyć miłe wdzięczności, jak usilnie pracując około urządzenia kraju; na tém walsz zafczyt, chwała i wielkość Oyczyzny.

Ciż sami prawodawcy dali wyrok o Trybunałach i sądach krajowych utrzymując dawniejszy do czasu; póki nie postanowią się nowe. Słychać że częste i zacięte bywają spory na obradach. To pewna, że większą część projektów od rządu podanych odrzucono. Nie ufają jemu gorliwi z Republikantów, ganiąc zbytne przywiązanie do Szlachty, zbytek, przepych, postępek z obywatelami militarne. Nawet po teatrach rząd słuchać musi grubych

czasem przymówek; niedawno z Konsulatu dożywotniego zartowano. W Bononii do rozruchu przyzło. Drogość żywności pozorną była przyczyną. Prefekt gdy użył środków łagodnych daremnie dla uspokojenia umysłów, widząc bliskie wzruszenie publicznej spokojności, jakoteż własne niebezpieczeństwo, rząd oddał Generałowi Verdier; ten niemielżkając oświadczył użyć zbrojnej siły na zapobieżenie złemu; zakazał noszenia broni i kijów, groząc uwięzieniem nieposłusznych i sądem wojskowym. Municypalność za pomocą obywateli cnotliwych nakażała rzeźnikom, piekarzom w dwudniowym przeciągu donieść, jakie mają zapasy. Kardynał Caprara Arcy Biskup Mediolański skarżył się przed Oycem S. że Minister we Włoszech duchownych interesów zcieśnia władzę jego pasterską; dochody zmniejszył, część oddając Kapitulę; przydać na koniec, że Arcy Biskupstwa w tym stanie przyjąć nie może Pius 7. rzecz przetoczył Konsulowi. Fregata Neapolitańska jednego z Korsarzów Afrykańskich zchwyciła pod wyspą Procida; inu odalała się od Włoskich brzegów.

Od granic Szwajcarskich 29. Lipca.

Senat wydał następujący wyrok. W każdym Cantonie ustanowiona będzie Komisya z 11. osob; rada wykonawcza kandydatów poda na ten urząd, Senat obierze. Wybrani przeryzą projekt podany r. 1801. względem administracji Cantonowych, odnawiają, przydadzą co się podoba. Senat instrukcją napilze, aby nie odstąpili zasad Konstytucyjnych. Dzieło zakończą w d. 15. i Senatowi odesłają. Senat przeryzy, i ostateczny da wyrok. Zatem projekt Administracji będzie oddany obywatelom każdego Cantonu do przyjęcia; co gdy się stanie większością głosów, rzecz w prawo zamieniona będzie, któremu podlegać każdy powinien. — Prefekt Lucerny Keller wyznaczony Komisarzem nadzwyczajnym do Cantonów Uri, Schwyt, Unterwald gdzie widać podobieństwo do nowych rozruchów, podług chęci i usilnego stania obywateli złośliwych. W Lausanne gdy Reymond i Marcel naczelnicy buntu zgazzonego, przed sądem nie staneli, na śmierć są skazani. Mamy jeszcze w kraju cokolwiek żołnierza Franchuzkiego; lecz i ci wynidą r. Sierpnia; żalują tego niektórzy obywatele, widząc nie dobrze ugruntowaną spokojność w Szwajcach.

z Hagi 7. Sierpnia.

Zgromadzenie prawodawcze zatrudnia się roztrząsaniem projektów od Regencyi podanych, względem amnestyi powszechnej, i nagrody właścicielom akcyi Wschodnio Indyjskich. Dawniey pierwszy odrzucony został z tego najbardziej względu, że traktatu Amiens warunki nie były dopełnione; dziś gdy to się stało, a rząd Batawski od wszystkich Mocarstw uznany, dawne związki odnowił ze wszystkimi, Stadholder abdykował, nagrodę w Niemczech przyjął, trzeba dać amnestyę, wyiały tych jedynie zdrajców, którzy osady RPtey, okręta, twierdze, miasta poddali nieprzyjacielowi. Prawodawcy obydwu projektów Deputacyom oddali. Słychać że korpus emigrantów naszych dziś będący w Anglii, amnestyę pokrzyty, do Oyczyzny wkrótce powróci. Eskadra Admirala Dekner do Przygórka dobrej nadziei z Texel d. 5. wyszła. W porcie Dunquerque rozbroiono wszystkie statki Francuzkie.

z Madrytu 20. Lipca.

Król Jmć Generalnym Komendantem Provincyi Guipuscoa naznaczył Feld Marszałka Taranio. Na Kapitulę d. 4. Infant Francuzek syn Monarchy 8. letni, i Xiażę S. Teodoro Ambasador Neapolitański orderem złotego runa zafczyceni. Don Musquiz został Ministrem ga-

binetowym. Dla zniszczonych powodzią obywatelów miasta Lorca ze skarbu na poratowanie dać kazano 3. miliony realów, co czyni 375. tys: zł: Holl: 809. domów z całym sprzętem tam zginęło; szkoda wynosi 30. mill: realów, to jest 3. mill: 50. tys: zł: Holl: sumę pomniejszoną Król Jmć dał z dochodów zakonu Maltańskiego, resztę dopełni dobrowolna ofiara mieszkańców całej Hiszpanii. Podatki nieszczęśliwym darowane.

[z Połocka 4. Sierpnia.

W Państwie Rosyjskim zastający Jezuici, dni temu kilka, jako utracili Generała Zakonu swego w osobie Nayprzewielebniejszego JX. Franciszka Kareu, który w Połocku d. 30. Lipca po długiej chorobie z raną koło gdyżiny dziewiątej, mając wieku lat 71. świat ten pożegnał. Urodzony on Ru 1731. d. 10. Grudnia, wstąpił do Nowicyatu XX. Jezuitów w Wilnie d. 14. Sierpnia 1754. Potym skończywszy kurs nauk swoich, gdy onychże lekcyje dawał w publicznych szkołach, postrzegając w nim przełożeni nie pospolite talenta złączone z gruntowną pobożnością, oraz z rzadką roztropnością i łagodością do rządzenia uczących się i uczonych bardzo potrzebną, sądzili przyzwolicie i dogodnie tym przymiotom użyć go do rozmaitych urzędów w Zakonie. Bywłszy zatył Rektorem, Prowincyałem i Asystentem w Radzie Generała poprzednika swego, po śmierci jego obrócił na się oczy całej kongregacyi zebraney na elekcyą do Połocka, od której był obrany d. 1. Febr: 1799. Naczelnikiem Zakonu. Ten pamiętać i błogosławić zawsze będzie jego Naczelnictwo.

W czasie choroby ku końcowi dni ostatnich, gdy się już nie mógł wyruszyć z pokoju swego, Opatrzność zrzędziła wielkie mu osłodzenie nie uleczoney, którą cierpiat nie-mocy, przez nieporównaną łaskę, jaką mu Nawiąsnieyszy i Nayaślawiży IMPERATOR Caley Rosyi, w czasie podróży swojej przez Połock, kazać raczył, nawiedzając chorego w jego własnej komorze, i onego cieleząc.

Tak więc pełny zasług przed Bogiem, szanowany od wszystkich, a żalowany od swoich Zakonników, iak dobry i szanowny Ociec od Synów, własnymi tychże barkami był zaniesiony na katafalk do wielkiego Kościoła, gdzie liczne Państwa i ludu było zgromadzenie. Ztamtąd po odprawionych Wigiliach przez rozmaite Zakony, po Mszy odśpiewaney, i uczynionym ostatnim kondukcie przez JW. JX. Biskupa Odyńca Suffragana Połockiego: ciało z liczną assistencyą o dwie wiorsty za miasto prowadzone było do małego Kościółka pod tytułem *Zbawiciela*, i od tegoż JW. Biskupa w grobie złożone.

Po śmierci s. p. Generała znaleziono bilet, w którym on, wedle zwyczaju wszystkich Generałów *Societatis*, nominował swym Wikarym generalnym, aż do nowey kongregacyi i elekcyi JX. Hieronima Wicherta Rektora Collegii Połockiego i pierwszego Assystenta, który w tym czasie rządzi Zakonem.

Teoryczna i Praktyczna Grammatyka JP. D'Abrego wyszła z druku w czterech częściach; można dostać u niego, jakoteż po Drukarniach i Księgarniach Wileńskich. Cena exemplarza oprawnego alla rustica na papierze klejowym zł: 20. na wodnym zł: 18.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Posesysy, zmuszają Magistrat Wileń: , do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Posesysy w mieście Wilnie będące, ruinie podane,

za nieprzystąpieniem przéz Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego prawa, ogulnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszalność ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Posesysy zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Magistrat Wileński, tak dla powszechney Obywateli wygody, jakoteż należnego porządku, za wolą Litewskiego Guberńskiego Rządu, w Roku przeszłym udet-rminowawszy sporządzić księgę Posesysyonalną miasta Wilna; z opisaniem należytych na każdą Posesysy służących praw, i Dokumentów; i do tego dzieła, naznaczywszy Urzędników, Burmistrza Macieja Pawłowskiego, i Radcę Marcina Brzoziewskiego; gdy od onych odebrał wiadomość, że większa część Obywateli, dotąd Praw służących na Posesysy, dla zapisania do księgi Posesysyonalney, nieokazali; i niezniesli; przez co czyni się zamitręzenie, w rychłym ukończeniu takowey księgi, Magistrat zatył przez ninieyszą publikacyą ostatecznie ponawia; poprzednicze zalecenia z tym, aby każdy Obywatel naydaley w przeciągu dwóch Miesięcy, od daty ninieyszey, do wzmienionych Urzędników, Burmistrza Pawłowskiego, i Radcy Brzoziewskiego z komportował i okazał Prawa, na Posesysy swą służące dla zapisania onych w księgę posesysyonalną, które natychmiast po zapisaniu do księgi każdy nazad odbierze: ostrzegając zarazem, iż po upłynieniu takowego czasu, do tych, którzy nie zkomportują praw dla zapisania, za posrzednictwem Policyi pódydzie exekucya jako do nieposłusznych nakazom Zwierzchności, i dla tego każdy, który wniosł i wniesie prawa do przeyrzenia, wziąć powinien świadectwo od Urzędników, iż Prawa były prezentowane i w księgę zapisane zostały. 1802. Julii 2. dnia.

Człek nazwiskiem Ignacy Sielidzki rok mający 21, urody mierney, twarzy okrągławey ospowaty, na twarzy z prawey strony mający znak duży od wrzoda, oczu błękitnych, nos szeroکی włoś na przedzie głowy wystrzyżony; w Liberyi nowey, surdut granatowy z pasowemi wyłogami damasem pasowym podszyty guziki białe, spodnie granatowe, czapka granatowa z siwym baranem, na szyi chustka jedwabna pasowa; płańcz granatowy z wypustką pasową w usługach kucharskich będący, od dziedzicznego swojego Pana zbiegł z Wilna ze d. 5. na 6. t. m. Augusta, wiele przez kradzież poczyniwszy szkody — Ostrzega się Publiczność, że ktoby onim wiedział, lub poścignął, ma się zgłosić do Kamienicy Kapitulney pod Nrem 141. za bramą Zamkową będącey, a odbierze tam zupełną nadgródę.